

Høstfisseriet, troe vi, at denne for Fremtiden bør fastsættes til at begynde den 1ste October, fordi Garnene i Virkeligheden først pleie at udsættes ved denne Tid, da Silben ikke forinden viser sig uden i ringe Antal. Nogen Ophørstid for Høstfisseriet behøver ikke at bestemmes, da Fissernes egen Interesse vil gjøre dem det nødvendigt at inddrage deres Garn, saasnart der viser sig Iis paa Grunden, som lettelig, naar den løsrives, kan ødelægge Garnene.

Med Hensyn til Silberuser, der formeentlig fremtidigens bør tilstedes brugte paa samme Maade, som hidtil, saaledes at 2 Nuser maae anbringes i hvert Stade, istedetfor et Bundgarn, finde vi intet Særegent at bemærke. De bør formeentlig være underkastede de samme Regler, som disse, forsaavidt de paa samme ere anvendelige, navnlig med Hensyn til Tiden for deres Brug.

Hyad angaaer Maffestørrelserne paa Sildebundgarn og Silberuser, der efter § 22 i Forordningen af 1750 og Rescriptet af 30te October 1751 skulde bindes efter Vaadgarnsskjelden og Sildevaadkalveskjelden, da har ogsaa Bestemmelsen herom ingenlunde været fulgt, saalangt tilbage i Tiden, som Grindringen naaer, hvorimod, hyad Bundgarnet angaaer, dets Bund har været bundet efter Redboerskjelden, Raderne over Vaadgarnsskjelden, Dmgangen eller Stimlen over Sildevaadkalveskjelden, den Deel af Skiltrummet, som kaldes „27“, over Aaleffjelden, samt endelig den Deel af Skiltrummet, som kaldes Trangt, over Aalevaadkalveskjelden. Disse tvende sidstnævnte Skjeldes Benyttelse er saaledes her ikke lovhjemlet, men ere desuagtet komne i Brug, fordi de ere ansete fornødne; da det nemlig er i Skiltrummet, at al den i Bundgarnet værende Fisk under Røgtningen samles og opløstes i Raagen, hvorfor Garnet i Skiltrummet, som er endeel af Bundgarnets hvire Binge, maae have en større Styrke end den øvrige Deel af Garnet; — dog maa Commissionen ansee det for tilstrækkeligt, naar hele Skiltrummet bindes saaledes, at det kan passe i Aaleffjelden, hvilket selvfølgelig bør forstaaes paa den i Forordningen af 1750 ved ethvert Garns Maal bestemte Maade, nemlig at naar Skjelden sættes i Maffen, skulle de 2

mellemste Knuder kunne berøre hinanden, endog naar Garnet er tjaeret. Det indstilles saaledes, at den hidtil i umindelig Tid brugte Bindingsmaade for Sildebundgarn ved Lov autoriseres, dog med den Modification, at Brugen af Aalevaadkalveskjelden til Trangtet bortfalder.

Silberuserne, der ligeledes anordningsmæssig skulde have været bundne efter Vaadgarnsskjelden, bindes i Virkeligheden saaledes: 1ste og 2det Vøilerum over Redboerskjelden, Armene, Raderne samt 1ste og 2den Kalv over Vaadgarnsskjelden, 3die Vøilerum over Sildevaadkalveskjelden og 4de Vøilerum og 3die Kalv over Aaleffjelden. Til at indstille nogen Forandring i Silberusernes Maffestørrelse fra den omnævnte hidtil brugte Størrelse finde vi ikke nogen Anledning. Herved, som overalt, hvor der er Tale om Maffernes Størrelse, bør, som ovenfor antydet, Bestemmelsen gaae ud paa, at Mafferne skulle passe til det bestemte Skjeld, men ikke at de skulle bindes derover; thi det er notorisk, at Maffestørrelsen bliver forskjellig, eftersom Mafferne ere bundne af meer eller mindre tykt Garn (og som Følge deraf Knuderne blive større eller mindre og altsaa optage en større eller mindre Deel af Maffens Rum), eller om de ere tjaerede flere eller færre Gange. Det vil som Følge heraf stedse være nødvendigt med Hensyn til Indtrympningen, at Garnet maa være bundet over et forholdsvis større Maal, end det, hvortil det under Brugen skal passe.

Endelig tillader man sig at foreslaae, at det af den nye Lov, hvor Maffestørrelserne bestemmes, kan nøiagtigen sees, hvilket Omfang ethvert Skjeld har, at Mafferne, da det er den halve Deel af samme, der skal passe til Skjeldens, saaledes faae det dobbelte Omfang af Skjeldens Omkreds, men i Firkant kun det Halve af samme. For Oversigtens Skyld anses det her, at ifølge hyad den sidste Commission har anført, hvilket ved Eftermaalning er befundet rigtigt, har a) Redboerskjelden 22 Linier i Omkreds, og Mafferne blive folgelig 44 Linier i Omkreds eller 11 Linier i Firkant; b) Vaadgarnsskjelden 21 Linier i Omkreds Mafferne altsaa 42 Linier i Omkreds og 10½ Linie i Firkant; c) Sildevaadkalveskjelden 20 Linier i